

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 482

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 1 august 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
Decizia nr. 306 din 13 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar și a Legii nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar	2-4	508. — Hotărâre privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Complexul Energetic Oltenia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei	10-12
Decizia nr. 311 din 13 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 8—12 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative	5-7	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 314 din 18 iunie 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 16 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar	7-10	4.231. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Tic — Pitic” din municipiul Tulcea	13
		4.232. — Ordin al ministrului educației naționale privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prolungit „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca	14
		ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA	
		29. — Hotărâre privind aprobarea Listei cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției și au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România, în urma testului de aptitudini organizat în data de 4 iunie 2013	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 306**

din 13 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar și a Legii nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată prin Legea nr. 283/2011, excepție ridicată de Gheorghe Constantin Rădulescu în Dosarul nr. 905/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 155D/2013.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, spre exemplu deciziile nr. 1.009 din 27 noiembrie 2012 și nr. 1.046 din 11 decembrie 2012.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Sentința civilă nr. 2.350 din 22 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 905/118/2012, **Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată prin Legea nr. 283/2011.**

Excepția a fost ridicată de Gheorghe Constantin Rădulescu într-o cauză având ca obiect o acțiune în anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege potrivit cărora în anul 2012 nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004 aduc atingere unor drepturi subiective și creează un prejudiciu direct persoanei beneficiare, cât și familiei acesteia, care depinde de susținerea sa financiară. Dreptul de a beneficia de indemnizația lunară nu poate fi retras, atât timp cât beneficiarul acestuia își păstrează titlul de Luptător Remarcat pentru Fapte deosebite în Revoluția din decembrie 1989, recunoscută în temeiul legii. Se încalcă, astfel, dreptul la libera circulație, dreptul la viață intimă, familială și privată, accesul la cultură, dreptul la ocrotirea sănătății, libertatea economică și nivelul de trai.

De asemenea, autorul susține că Legea nr. 283/2011, prin care a fost aprobată Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, este afectată de un „viciu de formă”, deoarece, așa cum rezultă din Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 887 din 14 decembrie 2011, aceasta a fost semnată de o persoană care, la acea dată, nu deținea funcția de președinte al Senatului.

Tribunalul Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.576 din 7 decembrie 2011.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece acordarea de indemnizații reparatorii persoanelor cu merite în victoria Revoluției române din decembrie 1989 nu constituie o obligație pentru legiuitor și poate fi restrânsă, neputându-se vorbi despre un drept fundamental la acordarea acestor indemnizații. Invocă Decizia Curții Constituționale nr. 1.046 din 11 decembrie 2012. În ceea ce privește invocarea faptului că proiectul Legii de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 nu ar fi fost semnat de președintele Senatului, apreciază că acest motiv nu este întemeiat, deoarece, conform informațiilor publicate pe site-ul Senatului României, proiectul — înregistrat la Senat sub

nr. L641/14.09.2010 — a fost adoptat de această Cameră la data de 15 iunie 2011, dată la care funcția de președinte al Senatului era deținută de domnul senator Mircea-Dan Geoană.

Avocatul Poporului consideră că prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010, cu modificările și completările ulterioare, sunt constituționale, sens în care arată că exercitarea de legiuitor a dreptului de a suspenda acordarea anumitor beneficii, pe o perioadă determinată, nu este de natură a afecta drepturile prevăzute de art. 25, 26, 33, 34, 45 și 47 din Constituție. Invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.009 din 27 noiembrie 2012 și nr. 1.576 din 7 decembrie 2011. Referitor la critica extrinsecă de neconstituționalitate a Legii nr. 283/2011, Avocatul Poporului consideră că aceasta este neîntemeiată, deoarece, la data adoptării proiectului acestei legi de către Senat — 15 iunie 2011, distinctă de data publicării sale în Monitorul Oficial al României — 14 decembrie 2011, funcția de președinte al Senatului era deținută de domnul Mircea-Dan Geoană.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, sub aspect intrinsec, prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 636 din 10 septembrie 2010, ordonanță de urgență aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 283/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 887 din 14 decembrie 2011. De asemenea, astfel cum rezultă din considerentele actului de sesizare și din motivarea formulată de autorul excepției, Curtea reține, ca obiect al excepției, sub aspect extrinsec, și Legea nr. 283/2011, în ansamblul său.

Prevederile de lege criticate au următorul conținut: „*Pentru anul 2012 se aprobă instituirea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, după cum urmează: [...]*”

Art. 18

În anul 2012, indemnizațiile prevăzute la art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, cu modificările și completările ulterioare, nu se acordă.”

Curtea reține că, potrivit art. 9 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 84/2012 privind stabilirea salariilor personalului din sectorul bugetar în anul 2013, prorogarea unor termene din acte normative, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 845 din

13 decembrie 2012, prevederile de lege criticate se aplică în mod corespunzător și în anul 2013.

Dispozițiile art. 4 alin. (4) din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, la care fac trimitere prevederile de lege criticate, au următorul cuprins: „*De o indemnizație lunară reparatorie, calculată prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat, aferent anului pentru care se face plata, beneficiază și persoanele care au obținut titlurile prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3, numai dacă au un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea bugetului asigurărilor sociale de stat. De aceleași drepturi și în aceleași condiții beneficiază copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu sunt încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizează venituri din motive neimputabile lor*”, iar cele ale art. 3 alin. (1) lit. b) pct. 3 prevăd următoarele: „*Pentru cinstirea memoriei celor care și-au jertfit viața și în semn de grațitudine față de cei care au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, se instituie următoarele titluri:*

[...]

b) *Luptător pentru Victoria Revoluției din Decembrie 1989:*

[...]

3. *Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite — atribuit celor care, în perioada 14—25 decembrie 1989, au mobilizat și au condus grupuri sau mulțimi de oameni, au construit și au menținut baricade împotriva forțelor de represiune ale regimului totalitar comunist, au ocupat obiective de importanță vitală pentru rezistența regimului totalitar și le-au apărat până la data judecării dictatorului, în localitățile unde au luptat pentru victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și celor care au avut acțiuni dovedite împotriva regimului și însemnelor comunismului între 14—22 decembrie 1989;”*

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 25 privind dreptul la liberă circulație, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 33 referitor la accesul la cultură, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății, art. 45 privind libertatea economică și art. 47 referitor la nivelul de trai. De asemenea, din motivarea excepției rezultă și susținerea încălcării art. 61 din Constituție privind rolul și structura Parlamentului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. II art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 au mai fost supuse controlului de constituționalitate exercitat prin prisma unor critici similare (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.009 din 27 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 30 ianuarie 2013, Decizia nr. 922 din 1 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 35 din 16 ianuarie 2013, Decizia nr. 1.046 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 20 februarie 2013, și Decizia nr. 88 din 28 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 28 martie 2013).

Cu acele prilejuri, Curtea a reținut că reglementarea de lege criticată stabilește că, temporar, nu se mai acordă indemnizațiile prevăzute de art. 4 alin. (4) din Legea nr. 341/2004. De aceste indemnizații, calculate prin aplicarea coeficientului de 1,10 la salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea asigurărilor sociale de stat, beneficiau persoanele care au obținut titlul de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite cu prilejul Revoluției Române din Decembrie 1989, numai dacă acestea aveau un venit mai mic decât salariul mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat și aprobat prin legea asigurărilor sociale de stat. De asemenea, de această indemnizație beneficiau și copiii eroilor-martiri, indiferent de vârstă, dacă nu erau încadrați în nicio formă de învățământ ori nu realizau venituri din motive neimputabile lor.

Totodată, Curtea a constatat că, deși temeiul moral al acordării acestor beneficii, izvorât din sentimentul de recunoștință pentru cei care, prin jertfa și contribuția propriei, au condus la căderea regimului comunist și la instaurarea democrației, este incontestabil, acesta nu constituie totuși, potrivit Constituției, o obligație de reglementare a statului în acest sens, neputându-se vorbi astfel de existența unui drept fundamental la obținerea unor indemnizații în virtutea calității de Luptător Remarcat prin Fapte Deosebite în cadrul Revoluției Române din Decembrie 1989. Așadar, legiuitorul are deplina competență de a stabili condițiile și criteriile de acordare a acestora, în temeiul art. 61 alin. (1) din Legea fundamentală.

Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 47 din Constituție, Curtea a constatat că prevederile legale criticate nu pot fi privite ca aducând atingere dreptului constituțional la un nivel de trai decent, ci mai degrabă ca instituind un set de măsuri de adaptare la condițiile economico-sociale existente.

În acest context, Curtea a reținut că legiuitorul este liber să aleagă, în funcție de politica statului, de resursele financiare, de

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Gheorghe Constantin Rădulescu în Dosarul nr. 905/118/2012 al Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 18 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, precum și pentru instituirea altor măsuri financiare în domeniul bugetar și ale Legii nr. 283/2011 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 80/2010 pentru completarea art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar sunt constituționale în raport de criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Constanța — Secția contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Simina Gagu

prioritatea obiectivelor urmărite și de necesitatea îndeplinirii și a altor obligații ale statului consacrate deopotrivă la nivel constituțional, care sunt măsurile prin care va asigura cetățenilor un nivel de trai decent și să stabilească condițiile și limitele acordării lor.

Totodată, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale ale art. 25 privind dreptul la liberă circulație, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 33 referitor la accesul la cultură, art. 34 privind dreptul la ocrotirea sănătății și art. 45 privind libertatea economică nu sunt incidente în cauză, prevederile de lege criticate nereglementând aspecte ale acestor drepturi fundamentale.

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

În fine, cât privește susținerile referitoare la pretinsa nerespectare a procedurilor parlamentare privind semnătura unuia dintre reprezentanții legali ai emitentului actului, Curtea nu poate reține critica de neconstituționalitate a Legii nr. 283/2011, formulată sub aspect extrinsec, în raport de art. 61 din Constituție. Din urmărirea procesului legislativ desfășurat în cauză, rezultă că proiectul de lege a fost adoptat de Senat la data de 15 iunie 2011, dată la care funcția de președinte al Senatului era deținută de domnul senator Mircea-Dan Geoană, al cărui mandat a încetat la 23 noiembrie 2011, potrivit Hotărârii Senatului nr. 53/2011 privind constatarea încetării de drept a statutului de membru al Biroului permanent și președinte al Senatului al domnului senator Mircea-Dan Geoană, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 23 noiembrie 2011. De altfel, susținerile autorului pleacă de la premisa greșită, în cauză, a punerii semnului egalității între data adoptării proiectului de lege de către Senat și data publicării Legii nr. 283/2011 în Monitorul Oficial al României.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 311

din 13 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 8—12 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea în ședința publică a reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 8—12 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, excepție ridicată de Constantin Barbu în Dosarul nr. 1.189/57/2012 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 247D/2013.

La apelul nominal, se prezintă, pentru Agenția Națională de Integritate, doamna Ioana Lazăr, director general al Direcției generale juridice, relații publice și comunicare, lipsind autorul excepției.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus o cerere prin care solicită admiterea acesteia.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului părții prezente, doamna Ioana Lazăr, care arată că dispozițiile legale criticate au fost analizate de nenumărate ori de Curtea Constituțională, solicitând menținerea jurisprudenței și respingerea excepției ca neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 martie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 1.189/57/2012, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (3), art. 8—12 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative.**

Excepția a fost ridicată de Constantin Barbu într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de anulare a unui raport de

evaluare emis de Agenția Națională de Integritate, potrivit dispozițiilor legale în vigoare, prin care s-a constatat starea sa de incompatibilitate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale întrucât reiau o soluție legislativă declarată neconstituțională prin Decizia Curții Constituționale nr. 415 din 14 aprilie 2010. Legiuitorul a ignorat decizia Curții Constituționale prevăzând competența Agenției Naționale de Integritate de a efectua activități de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de Legea nr. 176/2010.

Cum înțelesul noțiunii de a evalua este practic identic cu cel al noțiunii de a cerceta și de a constata, iar semantica verbului „a evalua” este mult mai energică, fiind sinonimă cu a determina, a fixa, a hotărî, acest aspect constituie *per se* violarea prevederilor art. 148 alin. (2) din Constituție.

Autorul excepției mai arată că se încalcă pe plan constituțional și prevederile art. 1 alin. (3) și (4), art. 23 alin. (11), art. 44 alin. (8) și (9), art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, având în vedere regulile de procedură prevăzute de Legea nr. 176/2010 și mai ales soluțiile pe care le poate adopta Agenția. Astfel, aceasta are competența de a identifica și de a considera elemente în sensul existenței unei incompatibilități și de a emite un raport prin care evaluează elementele de incompatibilitate. Acest raport ce rămâne definitiv cu privire la starea de incompatibilitate în ipoteza în care nu este atacat de persoana evaluată produce efecte juridice în sensul stabilirii definitive a incompatibilității.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile de lege criticate nu contravin dispozițiilor constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În punctul de vedere al Guvernului, se arată că activitatea de evaluare efectuată de inspectorii de integritate din cadrul Agenției se desfășoară cu privire la situația averii existente pe durata exercitării demnităților și funcțiilor publice, respectiv a declarațiilor de avere, a datelor și informațiilor privind averea, precum și a modificărilor patrimoniale intervenite, a conflictelor de interese și a incompatibilităților persoanelor care fac obiectul prezentei legi, conform prevederilor acesteia, care se completează cu dispozițiile actelor normative în vigoare.

Guvernul apreciază că este respectat principiul constituțional privind separația puterilor în stat, deoarece raportul de evaluare întocmit de inspectorul de integritate poate fi contestat la instanța competentă, conform procedurii prevăzute de lege, acest raport neproducând efecte juridice până la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii instanței de judecată.

Prin urmare, funcția jurisdicțională presupune instituirea puterii organului de jurisdicție de a soluționa, prin hotărâre cu autoritate de lucru judecat, un conflict cu privire la existența ori întinderea unor drepturi subiective, de a constata o situație juridică, de a dispune, în condițiile legii, o eventuală măsură restrictivă de drepturi, iar raportat la aceste aspecte, Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, deoarece nu soluționează cazuri litigioase, nu pronunță hotărâri cu autoritate de lucru judecat, procedura de evaluare neidentificându-se cu principiile care guvernează procedura jurisdicțională.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale. Acesta arată că prin Deciziile nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, nr. 663 din 26 iunie 2012 și nr. 29 din 5 februarie 2013, Curtea Constituțională a reținut că prevederile din Legea nr. 176/2010 nu mai conservă viciul de neconstituționalitate constat de Curte prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010 și care privea art. 1—9 din Legea nr. 144/2007 privind competența Agenției Naționale de Integritate de a efectua și întocmi acte de cercetare și de constatare referitoare la verificarea averilor, a conflictelor de interese și a incompatibilităților. Agenția Națională de Integritate desfășoară doar o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010. Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă.

Avocatul Poporului arată că această activitate se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate, iar în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase sau sancționarea încălcărilor legii.

Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, concluziile părții prezente, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorul excepției, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (3), art. 8—12 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010.

Prevederile art. 1 alin. (3) din Legea nr. 176/2010 stabilesc competența Agenției Naționale de Integritate de a desfășura activitatea de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a

informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege; art. 8—10 conțin dispoziții generale cu privire la scopul Agenției Naționale de Integritate, desfășurarea activității de către inspectorii de integritate, precum și la îndeplinirea, de către Agenție, a activității de evaluare, din oficiu sau la sesizarea oricărei persoane fizice sau juridice; art. 20—26 privesc evaluarea conflictelor de interese și a incompatibilităților.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (4) referitor la principiul separației și echilibrului puterilor în stat, art. 23 alin. (11) referitor la prezumția de nevinovăție, art. 44 alin. (8) și (9) referitor la garantarea și ocrotirea proprietății private și prezumția de liceitate a averii, precum și la condițiile în care se pot confisca anumite bunuri, art. 124 alin. (2) referitor la înfăptuirea justiției, art. 126 alin. (2) referitor la stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată prin lege, art. 147 alin. (1) și (4) privind efectele și obligativitatea deciziilor Curții Constituționale, precum și art. 148 alin. (2) referitor la obligativitatea aducerii la îndeplinire a obligațiilor rezultate din actul aderării la Uniunea Europeană, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra dispozițiilor art. 1 alin. (3), art. 10, art. 12 alin. (1) și (2), art. 13—19 și ale art. 20—26, prin Decizia nr. 663 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 596 din 21 august 2012, Decizia nr. 1.606 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 106 din 9 februarie 2012, și Decizia nr. 1.042 din 11 decembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 86 din 8 februarie 2013, prin raportare la critici similare, constatând că sunt constituționale.

Astfel, Curtea a statuat că Agenția desfășoară doar o activitate de evaluare a declarațiilor de avere, a datelor, a informațiilor și a modificărilor patrimoniale intervenite, a intereselor și a incompatibilităților pentru persoanele prevăzute de lege, fără a desfășura o activitate de judecată, în sensul celor constatate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 415 din 14 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 5 mai 2010, referitoare la dispozițiile Legii nr. 144/2007.

Curtea a mai constatat că funcția jurisdicțională se caracterizează prin instituirea puterii organului de jurisdicție de a spune dreptul, de a soluționa printr-o hotărâre investită cu puterea lucrului judecat un conflict cu privire la întinderea unor drepturi subiective și de a dispune, în condițiile legii, măsuri restrictive. Această funcție se circumscrie activității jurisdicționale propriu-zise, care se exercită numai la cerere în cadrul unei proceduri formale caracterizate prin publicitate, contradictorialitate și oralitate.

Prin urmare, având în vedere aceste elemente, Curtea a constatat că Agenția Națională de Integritate nu desfășoară o activitate de jurisdicție, ci una administrativă, având în vedere că se realizează și din oficiu în cadrul unei proceduri lipsite de publicitate, oralitate și contradictorialitate, și deoarece în competența sa nu intră soluționarea unor cazuri litigioase și nici sancționarea încălcărilor de lege. Totodată, Agenția Națională de Integritate nu pronunță hotărâri investite cu autoritate de lucru judecat, ci întocmește rapoarte care se concretizează în evaluări ale unor fapte ori situații cu semnificație juridică a căror finalitate conferă dreptul de sesizare a instanțelor de judecată sau, după caz, a altor autorități și instituții competente în vederea dispunerii măsurilor prevăzute de lege.

Totodată, Curtea a constatat că, din perspectiva criticilor formulate, excepția este neîntemeiată, deoarece fundamentarea acestora s-a făcut uzând de principii care nu sunt aplicabile

acestei materii. Astfel, prezumția de nevinovăție este un principiu susceptibil de opozabilitate numai în materie penală. De asemenea, nu poate fi primită nici critica referitoare la compararea raportului de evaluare întocmit de inspectorul de integritate cu rechizitoriul, deoarece acest din urmă act produce efecte juridice față de un cetățean învinuit/inculpat într-o cauză, legitimând luarea unui set de măsuri restrictive. În plus, spre deosebire de actul emis de procuror, raportul inspectorului de integritate poate fi contestat în instanță.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Constantin Barbu în Dosarul nr. 1.189/57/2012 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (3), art. 8—12 și art. 20—26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 13 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 314

din 18 iunie 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 16 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 16 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, excepție ridicată de Sindicatul Polițiștilor Lege și Onoare din Târgu Mureș în Dosarul nr. 4.948/102/2010 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 118D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 861/2012 și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 4.948/102/2010, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 16 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de reclamantul Sindicatul Polițiștilor Lege și Onoare din Târgu Mureș într-o cauză de

contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii de acordare de despăgubiri bănești.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind dreptul la un nivel de trai decent și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiilor art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În acest sens, arată că reducerea salariilor cu 25% reprezintă o privire de proprietate și nu are caracter temporar. În plus, arată că, deși în cadrul controlului de constituționalitate a priori Curtea Constituțională a reținut o aplicare limitată în timp a efectelor actului normativ, în fapt acesta își produce efectele și în prezent, ca urmare a perpetuării măsurii de diminuare a salariilor.

Susține, în esență, că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, salariul este asimilat unui „bun”, iar Curtea s-a pronunțat în numeroase rânduri, chiar și împotriva României, în sensul că și dreptul de creanță reprezintă un „bun” potrivit art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, dacă este suficient de bine stabilit pentru a fi exigibil sau dacă reclamantul poate pretinde că a avut cel puțin o „speranță legitimă” în a-l vedea concretizat. Reducerea salariului cu 25% pe o perioadă de 6 luni și perpetuarea acesteia după data de 1 ianuarie 2011 reprezintă o ingerință ce a avut ca efect privarea de bunuri.

Mai arată că — având în vedere dispozițiile art. 1 din Legea nr. 285/2010, potrivit cărora indemnizațiile de încadrare, astfel cum au fost acordate în luna octombrie 2010, se majorează cu 15% — la nivelul lunii octombrie 2010 indemnizațiile erau deja reduse cu 25%, ceea ce înseamnă că privarea de drepturi salariale s-a perpetuat și ulterior termenului stabilit prin Decizia Curții Constituționale nr. 874/2010, conducând astfel la încălcarea prevederilor constituționale.

De asemenea, arată că măsura reducerii salariului cu 25% contravine art. 53 din Constituție, deoarece nu este temporară și nu este instituită în scopul salvării altor drepturi.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că prevederile de lege criticate nu încalcă dispozițiile constituționale, invocând în acest sens Deciziile nr. 872/2010 și nr. 874/2010 ale Curții Constituționale, precum și Decizia de admisibilitate din 6 decembrie 2011 a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României*.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 16 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010.

Dispozițiile de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1 alin. (1): „*Cuantumul brut al salariilor/soldelor/indemnizațiilor lunare de încadrare, inclusiv sporuri, indemnizații și alte drepturi salariale, precum și alte drepturi în lei sau în valută, stabilite în conformitate cu prevederile Legii-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, se diminuează cu 25%.*”;

— Art. 2 alin. (1) lit. d): „*Se reduc cu 25% următoarele drepturi de natură salarială de care beneficiază personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice, indiferent de modul de finanțare al acestora: [...] d) cuantumul compensației bănești, respectiv al alocației valorice pentru drepturile de hrană și, respectiv, valoarea financiară anuală a normelor de echipare, precum și valoarea financiară a drepturilor de echipament.*”;

— Art. 16: „(1) *Prevederile art. 1—3, art. 5, art. 6 alin. (1), precum și cele ale art. 9—14 se aplică până la 31 decembrie 2010.*”

(2) *Începând cu data de 1 ianuarie 2011 se vor aplica politici sociale și de personal care să asigure încadrarea în nivelul cheltuielilor bugetare rezultate ca urmare a aplicării măsurilor de reducere a acestora adoptate în cursul anului 2010, în condițiile Legii-cadru nr. 330/2009, precum și cu respectarea prevederilor legii bugetului de stat și ale legii bugetului asigurărilor sociale de stat pentru anul 2011.*”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 41 privind munca și protecția socială a muncii, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind dreptul la un nivel de trai decent și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și dispozițiilor art. 1 privind protecția proprietății din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

I. Deși dispozițiile de lege criticate, referitoare la diminuarea cuantumului drepturilor salariale ale personalului bugetar, au avut o aplicabilitate limitată în timp, până la 31 decembrie 2010, potrivit art. 16 alin. (1) din Legea nr. 118/2010, prevederile de lege criticate continuă să își producă efectele juridice în prezenta cauză, astfel încât, în lumina jurisprudenței Curții Constituționale (Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011), Curtea reține că excepția de neconstituționalitate ridicată este admisibilă.

II. Pe fond, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, din perspectiva unor critici similare cu cele invocate în prezenta cauză, prin Decizia nr. 872 din 25 iunie 2010 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, precum și prin Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 27 octombrie 2011.

Astfel, Curtea a constatat, în esență, că dreptul la salariu este corolarul unui drept constituțional, și anume dreptul la muncă, iar diminuarea sa se constituie într-o veritabilă restrângere a exercițiului dreptului la muncă. Realizând o examinare a compatibilității dispozițiilor legale criticate cu fiecare dintre condițiile strict și limitativ prevăzute de Legea fundamentală pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau

al unor libertăți, Curtea a constatat că măsura de diminuare a cuantumului salariului/indemnizației/soldei cu 25% constituie o restrângere a exercițiului dreptului constituțional la muncă ce afectează dreptul la salariu, cu respectarea însă a prevederilor art. 53 din Constituție.

Curtea a statuat că diminuarea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei este prevăzută prin Legea nr. 118/2010 și se impune pentru reducerea cheltuielilor bugetare. De asemenea, soluția legislativă cuprinsă în art. 1 din lege a fost determinată de apărarea „securității naționale”, noțiune înțeleasă în sensul unor aspecte din viața statului — precum cele economice, financiare, sociale — care ar putea afecta însăși ființa statului prin amplexarea și gravitatea fenomenului. În acest sens, prin Decizia nr. 1.414 din 4 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 796 din 23 noiembrie 2009, Curtea a statuat că situația de criză financiară mondială ar putea afecta, în lipsa unor măsuri adecvate, stabilitatea economică a țării și, implicit, securitatea națională.

Cu privire la proporționalitatea situației care a determinat restrângerea, Curtea a constatat că există o legătură de proporționalitate între mijloacele utilizate (reducerea cu 25% a cuantumului salariului/indemnizației/soldei) și scopul legitim urmărit (reducerea cheltuielilor bugetare/reechilibrarea bugetului de stat) și că există un echilibru între cerințele de interes general ale colectivității și protecția drepturilor fundamentale ale individului.

De asemenea, Curtea a constatat că măsura legislativă criticată este aplicată în mod nediscriminatoriu, în sensul că reducerea de 25% se aplică tuturor categoriilor de personal bugetar în același quantum și mod. Curtea a observat, totodată, că măsura criticată prezintă un caracter temporar, având o durată limitată în timp, și anume până la data de 31 decembrie 2010, tocmai pentru a nu se afecta substanța dreptului constituțional protejat.

În plus, în acest context legislativ, Curtea a reținut că, prin art. 1 alin. (1) din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 28 decembrie 2010, s-a stabilit că, începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare, astfel cum au fost acordate personalului plătit din fonduri publice pentru luna octombrie 2010, s-a majorat cu 15%.

O atare modalitate de stabilire a cuantumului concret al salariilor/soldelor/indemnizațiilor brute nu este de natură să încalce cele stabilite prin deciziile Curții Constituționale nr. 872 și nr. 874 din 25 iunie 2010. Cu acele prilejuri Curtea a impus o obligație de rezultat legiuitorului, aceea ca după 1 ianuarie 2011 să revină la „cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea acestor măsuri de diminuare, în condițiile încadrării în politicile sociale și de personal, care, la rândul lor, trebuie să se încadreze în nivelul cheltuielilor bugetare”. Este în același timp o obligație sub condiție care va duce la revenirea etapizată a cuantumului drepturilor salariale la nivelul anterior Legii nr. 118/2010. Stabilirea modalității concrete de realizare a acestui proces este o prerogativă a legiuitorului, care va decide, în funcție de situația economico-financiară a țării, momentul îndeplinirii cât mai rapide a obligației sale de rezultat, în sensul revenirii cel puțin la cuantumul salariilor/indemnizațiilor și soldelor de dinainte de adoptarea Legii nr. 118/2010.

În sensul de mai sus, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 1.655 din 28 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 51 din 20 ianuarie 2011. Prin aceeași decizie Curtea a reținut că statul are o anumită marjă de apreciere în a adopta astfel de măsuri atunci când apar

turbulențe economice grave care afectează întregul său sistem economic și financiar; astfel, Curtea a constatat că acest lucru se constituie chiar într-un veritabil argument suplimentar, în sensul că statul poate, în mod temporar, decide reducerea salariilor întregului personal plătit din fonduri publice în limite rezonabile, răspunzând astfel unei situații de gravă criză economică ce afectează statul.

De asemenea, Curtea, prin Decizia nr. 859 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 520 din 29 iulie 2009, a stabilit că drepturile salariale constituie un bun care intră în sfera de protecție a dreptului de proprietate. Desigur, acest lucru nu vizează drepturile salariale viitoare, ci numai cuantumul sumelor aferente salariilor care sunt certe, lichide și exigibile (a se vedea, în același sens, mutatis mutandis, considerațiile Curții Constituționale referitoare la pensii — Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011).

Curtea a mai constatat că salariile viitoare pe care angajatorul trebuie să le plătească angajatului nu intră în sfera de aplicare a dreptului de proprietate, angajatul neavând un atare drept pentru salariile ce vor fi plătite în viitor de către angajator ca urmare a muncii viitoare prestate de angajat. Dreptul de proprietate al angajatului în privința salariului vizează numai sumele certe, lichide și exigibile (a se vedea Decizia nr. 1.155 din 13 septembrie 2011).

De altfel, și Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în Decizia de admisibilitate din 6 decembrie 2011, pronunțată în cauzele conexe nr. 44.232/11 și nr. 44.605/11 *Felicia Mihăieș împotriva României și Adrian Gavril Senteș împotriva României* (paragraful 16), a stabilit că se pot cu greu considera ca fiind un bun în sensul art. 1 din Protocolul adițional la Convenție sumele de bani neîncasate ca urmare a intrării în vigoare a legii criticate. Prin aceeași decizie, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat, în privința reducerilor salariale operate prin Legea nr. 118/2010, că, și dacă salariile viitoare ar fi considerate bunuri, ingerința (reducerea) este prevăzută de lege, urmărește o cauză de utilitate publică (salvarea echilibrului bugetar al statului) și respectă un just echilibru între interesele generale ale colectivității și interesele individuale ale cetățeanului (paragrafele 17—20). Totodată, Curtea a atras atenția că autoritățile naționale se află într-o poziție mai favorabilă decât judecătorul internațional de a aprecia „utilitatea publică” (paragraful 19).

De asemenea, prin Decizia nr. 930 din 13 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 30 din 14 ianuarie 2013, Curtea a reținut că, potrivit art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 19/2012 privind aprobarea unor măsuri pentru recuperarea reducerilor salariale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 340 din 18 mai 2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 182/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 25 octombrie 2012, „Cuantumul brut al salariilor de bază/soldelor funcției de bază/salariilor funcției de bază/indemnizațiilor de încadrare de care beneficiază personalul plătit din fonduri publice se majorează în două etape, astfel:

a) cu 8%, începând cu data de 1 iunie 2012, față de nivelul acordat pentru luna mai 2012;

b) cu 7,4%, începând cu data de 1 decembrie 2012, față de nivelul acordat pentru luna noiembrie 2012”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât considerentele, cât și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Sindicatul Polițiștilor Lege și Onoare din Târgu Mureș în Dosarul nr. 4.948/102/2010 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 1 alin. (1), art. 2 alin. (1) lit. d) și art. 16 din Legea nr. 118/2010 privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Târgu Mureș — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 iunie 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea bugetului de venituri și cheltuieli pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Complexul Energetic Oltenia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei

Având în vedere prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 275/2008, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 53 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr. 5/2013 și ale art. 6 alin. (8) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2008 privind măsuri economico-financiare la nivelul unor operatori economici, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 203/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă bugetul de venituri și cheltuieli pe anul 2013 pentru Societatea Comercială „Complexul Energetic Oltenia” — S.A., aflată sub autoritatea Ministerului Economiei, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — (1) Nivelul cheltuielilor totale aferente veniturilor totale înscrise în bugetul de venituri și cheltuieli, precum și nivelul cheltuielilor în structură reprezintă limită maximă și nu pot fi depășite decât în cazuri justificate, cu aprobarea prealabilă

a Guvernului, la propunerea Ministerului Economiei, cu avizul Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice și al Ministerului Finanțelor Publice, prin promovarea unei hotărâri de rectificare a bugetului de venituri și cheltuieli.

(2) În cazul în care în execuție se înregistrează nerealizări ale veniturilor aprobate, Societatea Comercială „Complexul Energetic Oltenia” — S.A., poate efectua cheltuieli totale proporțional cu gradul de realizare a veniturilor totale, cu încadrarea în indicatorii de eficiență aprobați.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul delegat pentru energie,

Constantin Niță

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale
și persoanelor vârstnice,

Mariana Câmpeanu

MINISTERUL ECONOMIEI

Societatea Comercială „Complexul Energetic Oltenia” — S.A.

BUGETUL DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
pe anul 2013

mii lei

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2013
0	1	2	3	5
I.		VENITURI TOTALE (Rd.1=Rd.2+Rd.3+Rd.4)	1	5.688.493
	1	Venituri din exploatare	2	5.664.493
	2	Venituri financiare	3	24.000
	3	Venituri extraordinare	4	0
II		CHELTUIELI TOTALE (Rd.5=Rd.6+Rd.17+Rd.18)	5	5.508.493
	1	Cheletuieli de exploatare, din care:	6	5.322.287
	A.	cheltuieli cu bunuri si servicii	7	2.933.454
	B.	cheltuieli cu impozite, taxe si varsaminte asimilate	8	119.117
	C.	cheltuieli cu personalul , din care:	9	1.341.670
	C1	ch. cu salariile	10	875.285
	C2	bonusuri	11	170.401
	C3	alte cheltuieli cu personalul, din care:	12	610
		cheltuieli cu plati compensatorii aferente disponibilizarilor de personal	13	0
	C4	cheltuieli aferente contractului de mandat	14	4.093
	C5	cheltuieli cu asigurarile și protecția socială, fondurile speciale și alte obligații legale	15	291.281
	D.	alte cheltuieli de exploatare	16	928.046
	2	Cheletuieli financiare	17	186.206
	3	Cheletuieli extraordinare	18	0
III		REZULTATUL BRUT (profit/pierdere)	19	180.000
IV		IMPOZIT PE PROFIT	20	56.998
V		PROFITUL CONTABIL RAMAS DUPA DEDUCEREA IMPOZITULUI PE PROFIT, din care:	21	123.002
	1	Rezerve legale	22	9.000
	2	Alte rezerve reprezentând facilități fiscale prevăzute de lege	23	
	3	Acoperirea pierderilor contabile din anii precedenți	24	0
	4	Constituirea surselor proprii de finanțare pentru proiectele cofinanțate din împrumuturi externe, precum și pentru constituirea surselor necesare rambursării ratelor de capital, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente acestor împrumutur	25	72.109
	5	Alte repartizări prevăzute de lege	26	
	6	Profitul contabil rămas după deducerea sumelor de la Rd. 22, 23, 24, 25 și 26.	27	41.893
	7	Participarea salariaților la profit în limita a 10% din profitul net, dar nu mai mult de nivelul unui salariu de bază mediu lunar realizat la nivelul operatorului economic în exercițiul financiar de referință	28	4.189
	8	Minimim 50% vărsăminte la bugetul de stat sau local în cazul regiilor autonome, ori dividende convenite acționarilor, în cazul societăților/ companiilor naționale și societăților cu capital integral sau majoritar de stat, din care:	29	35.609
	a)	- dividende convenite bugetului de stat sau local, după caz	30	27.560
	9	Profitul nerepartizat pe destinațiile prevăzute la Rd.22 - Rd.29 se repartizează la alte rezerve și constituie sursă proprie de finanțare	31	2.095
VI		VENITURI DIN FONDURI EUROPENE	32	145
VII		CHELTUIELI ELIGIBILE DIN FONDURI EUROPENE, din care	33	145

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

		INDICATORI	Nr. rd.	Propuneri an 2013
0	1	2	3	5
	a)	cheltuieli materiale	34	7
	b)	cheltuieli cu salariile	35	75
	c)	cheltuieli privind prestarile de servicii	36	33
	d)	cheltuieli cu reclama si publicitate	37	
	e)	alte cheltuieli	38	30
VIII		SURSE DE FINANȚARE A INVESTIȚIILOR, din care:	39	1.602.510
	1	Alocații de la buget	40	
		alocații bugetare aferente plății angajamentelor din anii anteriori	40 bis	
IX		CHELTUIELI PENTRU INVESTIȚII	41	1.602.510
X		DATE DE FUNDAMENTARE	42	
	1	Nr. de personal prognozat la finele anului	43	18.850
	2	Nr. mediu de salariați total	44	18.770
	3	Cheltuieli de natura salariala (a+b), din care:	45	1.045.686
	a)	cheltuieli cu salariile	46	875.285
	b)	bonusuri	47	170.401
	4	Câștigul mediu lunar pe salariat (lei/persoană) determinat pe baza fondului de salarii aferent personalului angajat pe baza de contract individual de munca (Rd.46/Rd.44)/12*1000	48	3.886
	5	Castigul mediu lunar pe salariat (lei/persoana) influentat de bonificatiile si bonusurile in lei si sau natura (Rd.45/Rd.44)/12*1000	49	4.643
	6	Productivitatea muncii în unități valorice pe total personal mediu în prețuri curente (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44)	50	303
	7	Productivitatea muncii pe total personal mediu în prețuri comparabile (lei/persoană) (Rd.1/Rd.44*ICP)	51	
	8	Productivitatea muncii în unități fizice pe total personal mediu (unități fizice/ persoana) MWh/pers	52	878
	9	Cheltuieli totale la 1000 lei venituri totale (Rd.5/Rd.1)x1000	53	968
	10	Plăți restante, în prețuri curente	54	0
	11	Creanțe restante, în prețuri curente	55	305.000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN

privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Tic — Pitic” din municipiul Tulcea

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar nr. 6 din 27 iunie 2013 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 18 februarie—21 iunie 2013,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Tic — Pitic”, cu sediul în municipiul Tulcea, Str. Podgoriilor nr. 73, județul Tulcea, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „normal și prelungit”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Tic — Pitic” din municipiul Tulcea, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ, și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2013—2014.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Tic — Pitic” din municipiul Tulcea dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Tic — Pitic” din municipiul Tulcea revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat

conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Tic — Pitic” din municipiul Tulcea.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița „Tic — Pitic” din municipiul Tulcea este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Tulcea, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Asociația „Tic Pitic” din municipiul Tulcea, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița „Tic — Pitic” din municipiul Tulcea, Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Tulcea vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale,

Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 16 iulie 2013.

Nr. 4.231.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind acordarea acreditării pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular
Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca**

Având în vedere prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 1.258/2005 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției Române de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP), cu modificările ulterioare,

luând în considerare dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 22/2007 pentru aprobarea Metodologiei de evaluare instituțională în vederea autorizării, acreditării și evaluării periodice a organizațiilor furnizoare de educație,

având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 21/2007 privind aprobarea Standardelor de autorizare de funcționare provizorie a unităților de învățământ preuniversitar, precum și a Standardelor de acreditare și de evaluare periodică a unităților de învățământ preuniversitar,

luând în considerare Hotărârea Consiliului Agenției Române pentru Asigurare a Calității în Învățământul Superior nr. 6 din 27 iunie 2013 privind propunerea de acordare a acreditării pentru unitățile de învățământ preuniversitar de stat și particular evaluate în perioada 18 februarie—21 iunie 2013,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 185/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acordă acreditarea pentru unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Prichindeilor”, cu sediul în municipiul Cluj-Napoca, str. Constantin Brâncoveanu nr. 22, județul Cluj, pentru nivelul de învățământ „preșcolar”, limba de predare „română”, program „prelungit”.

Art. 2. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca, acreditată potrivit dispozițiilor art. 1, este persoană juridică de drept privat și de interes public, parte a sistemului național de învățământ și beneficiază de toate drepturile și obligațiile prevăzute de lege, începând cu anul școlar 2013—2014.

Art. 3. — (1) Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca dispune de patrimoniu propriu, care nu poate fi înstrăinat sau diminuat și va fi utilizat numai în interesul învățământului.

(2) În cazul desființării, dizolvării sau lichidării, patrimoniul unității de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca revine fondatorilor.

Art. 4. — Personalul didactic, didactic auxiliar și personalul nedidactic din unitatea de învățământ autorizată, angajat conform prevederilor legii, se preia la unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca.

Art. 5. — Unitatea de învățământ preuniversitar particular Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca este monitorizată și controlată periodic de către Ministerul Educației Naționale și Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, în colaborare cu Inspectoratul Școlar al Județului Cluj, în vederea verificării respectării standardelor care au stat la baza acreditării.

Art. 6. — Fundația „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca, unitatea de învățământ preuniversitar particular acreditată Grădinița cu Program Prelungit „Paradisul Prichindeilor” din municipiul Cluj-Napoca, Ministerul Educației Naționale, Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar, respectiv Inspectoratul Școlar al Județului Cluj vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7.— Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 16 iulie 2013.
Nr. 4.232.

ACTE ALE CAMEREI AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

CAMERA AUDITORILOR FINANCIARI DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Listei cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției și au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România, în urma testului de aptitudini organizat în data de 4 iunie 2013

Având în vedere prevederile:

— art. 6 alin. (3) și ale art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/1999 privind activitatea de audit financiar, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 15 alin. (1) și (3) și art. 38 din Regulamentul de organizare și funcționare a Camerei Auditorilor Financiari din România, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 433/2011;

— Hotărârea Consiliului Camerei Auditorilor Financiari din România nr. 164/2010 pentru adoptarea Normelor privind aprobarea auditorilor financiari și a firmelor de audit din alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției și din terțe țări, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 12 alin. (3) și (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2008 privind auditul statutar al situațiilor financiare anuale și al situațiilor financiare anuale consolidate, aprobată cu modificări prin Legea nr. 278/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de procesul-verbal întocmit în data de 4 iunie 2013 de Comisia de examinare,

Consiliul Camerei Auditorilor Financiari din România, întrunit în ședința din data de 26 iunie 2013, h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă Lista cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European ori Confederației Elveției și au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România, în urma testului de aptitudini organizat în data de 4 iunie 2013, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre va fi comunicată Consiliului pentru Supravegherea în Interes Public a Profesiei Contabile pentru aprobarea listei cuprinzând persoanele care au participat la testul de aptitudini în vederea aprobării ca auditori financiari.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Auditorilor Financiari din România,
Horia Neamțu

București, 26 iunie 2013.
Nr. 29.

ANEXĂ

LISTĂ
cuprinzând auditorii financiari care au fost autorizați în alte state membre ale Uniunii Europene sau aparținând Spațiului Economic European și Confederației Elveției și au dobândit calitatea și dreptul de exercitare a profesiei de auditor financiar în România, în urma testului de aptitudini organizat în data de 4 iunie 2013

Nr. crt.	Numele și prenumele	Țara de origine	Institutul străin la care este membru
1.	Batanoiu Cosmina Alexandra	România	The Association of Chartered Certified Accountants
2.	Burlacu Oleg	România	The Association of Chartered Certified Accountants
3.	Buzenche Simona Elena	România	The Association of Chartered Certified Accountants
4.	Cobet Xenia	România	The Association of Chartered Certified Accountants
5.	Crutan Camelia	România	The Association of Chartered Certified Accountants
6.	Dorobanțu Gabriel Ionuț	România	The Association of Chartered Certified Accountants
7.	Dumitrașcu Eliza	România	The Association of Chartered Certified Accountants
8.	Dungeanu Andreea Otilia	România	The Association of Chartered Certified Accountants
9.	Gheorghe Lavinia Emilia	România	The Association of Chartered Certified Accountants

Nr. crt.	Numele și prenumele	Țara de origine	Institutul străin la care este membru
10.	Gheorghe Andreea	România	The Association of Chartered Certified Accountants
11.	Gheorghe Laura Iulia	România	The Association of Chartered Certified Accountants
12.	Muraru Melinda Coralia	România	The Association of Chartered Certified Accountants
13.	Ontica Stănescu Alexandru Cristian	România	The Association of Chartered Certified Accountants
14.	Oprica Alexandra	România	The Association of Chartered Certified Accountants
15.	Popp Iulia Larisa	România	The Association of Chartered Certified Accountants
16.	Rapan Claudia Mihaela	România	The Association of Chartered Certified Accountants
17.	Refca Anca	România	The Association of Chartered Certified Accountants
18.	Sima Adriana Mihaela	România	The Association of Chartered Certified Accountants
19.	Sima Florian Valentin	România	The Association of Chartered Certified Accountants
20.	Ștefan Delia Maria	România	The Association of Chartered Certified Accountants
21.	Velcea Iulică	România	The Association of Chartered Certified Accountants
22.	Zaharia Nicoleta Adriana	România	The Association of Chartered Certified Accountants

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 640290